

kommet en temmelig stor sprække mellem Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre.

Her har vi hørt Socialdemokratiet tale for en ekspansiv finanspolitik, og at man bare skulle øse nogle flere penge ud. Og nu er hr. Anders Samuelsen problem i forhold til skatteaftalen, at den måske ikke er finansieret godt nok, altså at man ikke bliver tilstrækkelig mange penge ind, når man giver penge ud, eller at man ikke har sparet på de offentlige budgetter. Det er en noget anden indgangsvinkel, det må jeg erkende, i forhold til det, Socialdemokratiet har præsenteret.

Det er selvfølgelig spændende for de kommende års politiske arbejde, at der er den markante forskel i meldingerne her i dag under en så central debat som den, vi har i dag, fra de to tidligere regeringspartier.

Det, vi har søgt i forhold til skatteaftalen, har været ikke kun at se på beskæftigelseseffekten – det er fuldstændig rigtigt, det vil jeg gerne erkende heroppefra – for så skulle man jo lave skatteaftalen på en anden måde. Vi har søgt at lave en skatteaftale, der havde et socialt sigte, der altså sikrede, at det i virkeligheden også rettede sig mod bunden i indkomstkalaen.

Der var jo forslag om noget helt andet til at starte med, som ville have en anderledes beskæftigelseseffekt, men som ville betyde, at man ville bruge de penge, man kunne bruge på skattelettelser, til de mere velstillede, end det, vi så landede på i den skatteaftale. Ud fra de to hensyn syntes jeg, det var vigtigt også at få varetaget det andet hensyn.

Hr. Anders Samuelsen var også på banen før i forhold til det der med koblingen mellem Dansk Folkeparti og nogle politikområder. Jeg må bare anerkende kreativiteten i spørgsmålet, for jeg synes, sådan en kobling er meget svær at lave. Men jeg vil da gerne anerkende koblingen mellem vores indflydelse og faldende indvandring til Danmark. Det er vi da halvstolte af, det kan jeg roligt sige.

Til fru Pernille Falcon: Fru Pernille Falcon undgår fuldstændig at anerkende, at alle de aftaler, Dansk Folkeparti har indgået herinde i Folketinget, jo har haft som formål – f.eks. når det drejer sig om finanslovaftalerne, når det drejer sig om kommuneaftalen sidste år – at sikre de ældre flere midler. Det har vi også gjort i de aftaler, der er indgået.

Man kan altid diskutere, om udformningen af ældreydelsen var den mest perfekte, men den sikrede dog 420 mio. kr. – som det ender med at

blive – mere i pensionisternes lommer end i statens lomme. Man kan også diskutere udformningen af det personlige tillæg, men det sikrer trods alt 100 mio. kr. mere i pensionisternes lommer end i statens lomme.

Det er bare to konkrete eksempler på noget af det seneste, vi fik gennemført i efteråret.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Kristian Thulesen Dahl snakker udenom og snakker udenom og snakker udenom. Det kan jeg sådan set godt forstå. Men hr. Kristian Thulesen Dahl mangler stadig at svare på, hvorfor Dansk Folkeparti er med til at skære ned på kommuner og amter og ude i kommuner og amter er med til at skære ned; hvorfor Dansk Folkeparti på trods af sit helt klare valgløfte om, at om så kommunekassen var tom, ville man ikke skære ned på ældreområdet, alligevel i næsten halvdelen af de kommuner, hvor man sidder, har skåret ned på ældreområdet.

Kl. 14.20

Hr. Kristian Thulesen Dahl har tidligere i pressen sagt, at det er magtens pris, og derfor vil jeg godt spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, om de ældre ude i kommunerne igen i år skal betale prisen for, at Dansk Folkeparti er kommet til magten.

Skal Dansk Folkeparti ude i kommunerne igen i år skære ned på ældreområdet, fordi Dansk Folkeparti igen i år vil være regeringens sikkerhedsnet for en skarp aftale med kommuner og amter, der ikke giver plads til den fornødne pleje og omsorg for de ældre i kommunerne?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg skal lige sige, at jeg ikke anerkender grundlaget for de påstande, der kommer fra Enhedslisten, og det ved Enhedslisten også godt. Billedet er langt, langt mere nuanceret end det, Enhedslisten gør det til.

Hvis det er sådan, at man i en kommune eksempelvis har planlagt at ansætte en fysioterapeut og så ikke gør det, er det så en nedskæring? Ja, siger Enhedslisten, det tæller man med i sin undersøgelse som en nedskæring. Det har man gjort, det er et konkret eksempel.

Hvis man i en kommune har to køkkener, der leverer mad til de ældre, og kommunen så siger, at fremover har vi ét køkken, der leverer mad til de ældre, og man måske endda går fra, at der ikke var valgfrihed før i forhold til maden, men